Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractio de incarnatione - Cod. Ettenheim-Münster 198

Mangillius, Antonius

[S.l.], 1632-1634

Capvt I.

urn:nbn:de:bsz:31-117158

Visual Library

existit obtu qd per ipsos significat existere &c. sit falsæ in eodem priori
naæ. Rº propositiones Smtales in quodam priori naæ ee significativas
in quo ndum illiguntur ee veræ, qa cum in eo priori n existat ipsarum obtu
cuius existia e de rone veritatis earundem propositionum, neq pro eo priori
pt ee veritas in ysdem propositionibus, igitur pro illo priori signo proposi-
tiones Smtales abstrahunt a veritate n a. pro eodem signo veritatem
excludunt, ac proinde n sit falsæ in illo signo. Adde n solum propoes
practicas, quales sit fõa pr Smtoru, ee in aliquo priori significativas in
quo n sit veræ, sed etiam id verificari de propositionibus speculativis,
sicut e. veritas e passio entis, ita etiam veritas fõalis propositionis
speculativæ saltem iuxta nru modum illigendi e proprietas illius, licet
fortasse ab illa inseparabilis, quando scilicet propositio e vera.

Obicies 2do: D. Thom. art. 5. q. 78 docet fõas Smtales
ee operatrices rade veritatis. Rº D. Thom. ibi tm vult verba con-
secraois effectum suum operari n quidem rade suæ veritatis fõalis sed
rade veritatis radicalis sive eo qd sint verba primæ veritatis sive Chri,
et ideo determinata ad veritatem fõalem pro alio signo naæ posteriori,
atq hoc modo Roningh dubio proposito in eundem artm 5. defendit fõas
Smtales rade veritatis operari effectum suum.

DISPVTATIO VII

De effectibus Sacramenti Eucharistiæ

CAPVT I

Quando hoc Sacramentum sortiatur effectum suum, id est, Gratiam?

Supponendum e certum ee de fide qd Eucstiæ Smtu conferant graam tan-
quam augmentum qddam graæ pcedentis, stat ex Concilys quæ ht Vasq.
disp. 203 cap. 1. sed præcipue ex florentino in decreto Eugeny 4. §. 3tiu
8. ubi dicitur effectum huius Smti ee augmentum graæ. rao a. huius
rei e, qa Smtu Eucstiæ cum sit institutum ad modum cibi e potus
naalis, de naa sua vitam spiritualem graæ psupponit in recipiente

eandemq

eandem vitam debet roborare & augere.

Supponendum 2do licet dispositio & devotio actualis sint necessaria Sumptuter ad effectum magis peculiarem huius Sacr. consequendum, ac effectum sc. corem obtinendum, qui videlicet etiam in infantibus cadit post ab eodem Sacr. praeterea dispositionem n. ec. sumpliciter necessariam, sed sufficere gratiam habitualem & intentionem saltem habitualem suscipiendi eodem Sacr. ut bene Suarez disp. 63 sect. 3. & alij apud eosdem. ratio est, qa hoc Sacr. collatum infantibus baptizatis carentibus usu rationis fit in ipsis causae effectum sua gratia, so n. potest, ut patet, nisi ad certum quendam corem effectum huius Sacr. sufficeret dispositio gratia habitualis, praeter quam dispositionem in infantibus alia ec. n. est & si dubitetur sit in gratia & hat intentionem recipiendi hoc Sacr., licet ea n. sit in gratia realis seu naturalis, & sufficienter disponit ut certum quendam effectum corem per hoc Sacr. accipiat, qui scilicet effectus minime & inter eos qui sunt capaci ab hoc Sacr. Aps. a. ~~pots~~ ex Dionysio de hierarch. Eccles. cap. 3 ad finem: pueris nondum illigentibus dari sancta mysteria ut nutriant in vita spirituali & sancta conversatione proficiant.

Deinde confirmat ex Trid. sess. 25. cap. 4 ubi ait n. ec. eam nancam antiquitatem in morem tandi Eucharistiam infantibus in quibusdam locis aliquando seruarunt, nimirum eo fo. Sanctissimi PP. sui facti probabilem causam pro illo tempore habuerunt. hoc a. ~~pots~~ n. potest considerari nisi hoc Sacr. haberet vim conferendi gratiam etiam, absq. vlla dispositione actuali quae necessario supponit usum rationis.

Supponendum 3tio ex Tractatu de Sacr. in gnre & ex communi sentia, hoc Sacr. maiorem gratiam suscipienti melius disposito referre. n. solum ex opere operantis seu etiam ex opere operato, ut docet S. Thom. q. 79. art. 8. & cum eo multi alij, haec c. fuit convenientior ratio institutionis magis accommodata ad humanos mores, & ad modum operandi eiusdem cum caeteris gratia quae caeteris paribus magis operatur in passo melius disposito.

Prima sentia docet hoc Sacr. conferre suum effectum in illo instanti manducationis in quo e. melius disposito. hanc sentiam Suarez disp. 63 sect. 4. tribuit Maiori in 4. dist. 9. q. 2. Vasq. a. disp. 202 cap. 2 ait falso Maiori hanc sentiam asseribi. verum existimo ut opinio probabilis & sine fundato & mere voluntaria, ac proinde n. ec. ei immorandum. illud saltem dico cum hac res ex sola Dei voluntate pendet neq. sit vnde collegatur Deum ita voluisse instituere hoc Sacr. eadem facilitate, qua haec sentia asserit, & etiam regi.

2da sentia docet toto tempore quo Christus sub speciebus permanet in stomacho gratiam in tia nra continuate producere per hoc Sacr. ita Caiet. in art. 2. q. 79. idem videt docere Maior loco citato. eodem docet alij recentiores.

Tertia

Tertia sententia vult hoc Sacramentum cum prima eius superficies peruenit ad punctum siue terminum illum indiuisibilem gutturis ante quem licet manducare nec deglutitio tunc operari gratiam. Hanc opinionem vt probabilem defendit Suarez disp. 63. sect. 4. vbi docet poc dari posse gratiam producatur a Sacramento in eo instanti in quo media pars specierum primo citra vltra pectum terminum gutturis, verum hoc instans non est assignari, cum enim non detur indiuisibile immediate post aliud, nec datur primum indiuisibile post illud indiuisibile. Ergo in medio rideorum Sacramentum aequaliter distat ab earum extremis, ac proinde non est assignari primum instans in quo primo medietas vel pars maior specierum est vltra pectum terminum.

Quarta sententia docet Eucharistia Sacramentum producere gratiam cum primo tangit stomachum, ita expresse Konigh. dub. 2 in art. 3 q. 79. idem sentiunt alij recentiores, et Suarez idem indicat loco citato sed tertius modus.

Dico 3mo. Sacramentum Eucharistiae non caet gratiam toto tempore quo ipsum perseuerat in stomacho licet eadem dispositio inuariata perseueret. Prb: qa si Sacramentum toto illo tempore caeat gratiam, sequitur qd si duo cum aequali dispositione sumant aequalem hostiam consecratam, atq alter eorum hat validiorem stomachum, sequitur eum qui hat stomachum validiorem ob peioris ~~cmod~~ conditionis, idco ex. gratia eorum ipse hostiam consecratam et minorem gratiam recipit a Sacramento, atqui hoc non est rationabile, vt ptt per se, et ex eo qd alias conueniuntur ad maiorem fructum spiritualem consequendum expediret prius sumere aliqd pharmacum ad debilitandum stomachum.

2do prb: qa si falsa sit nra conclusio, sequitur etiam coeteris paribus per maiorem hostiam plus gratiae conferri quam per minorem et plus per plures licet simul sumptas quam per vnam solam. ptt: qa diutius perseuerat in stomacho maior hostia quam minor etc, ac proinde sequitur quodammodo fieri inuiditiam et aucepacorum proparum in vni maior hostia alteri minor detur, haec ad. non solum vt inconuenientia, sed et ridicula videntur. praeterea sequitur hostiam numquam exeuire eam frangere in partes eas interpollate numere ne videlicet oes tam cito consumantur, hinc ex. sequitur maiorem produci gratiam. denique ex proportione inter hostias intercedente poemus comparare effectum vtriusque hostiae ad inuicem, vta vt si hostia superet aliam in tripla vel decupla proportione, poemus dicere per hostiam illam maiorem conferri gratiam duplo vel decuplo maiorem, siquidem quo maior et hostia eo diutius perseuerat in stomacho, qe ex a. hac adm. altera audeat.

Recentiores nonnulli ad illud de hostia magna, qd per accidens

vtilius

utilius sit sumere hostiam magnam potius quam paruam, sicut etiam per accidens potest esse utilius aliquando retinere hostiae particulam in ore quam statim deglutire, ex hoc e. sequi potest longior praeparatio in sumente, dicunt a. non esse per se utilius sumere magnam hostiam, quia tota illa dispositio subsequens potest praemitti ante sumptionem hostiae paruae, et per consequens per eandem sumptionem potest haberi totus effectus gratiae qui habetur per sumptionem maioris, quod si non praemittatur, etiam qui accepit hostiam magnam, potuit non praeparare se ante communionem, et ideo erunt aequalis conditionis per se loquendo.

Sed contra est, quia saltem in ordine ad effectum communem quem Eucharistia praestat ~~ab~~ independenter ab actuali dispositione sumentis per se loquendo erit utilius sumere hostiam magnam cum ad huiusmodi effectum recipiendum nulla sit ipsi Sancto praemittenda aut postponenda actualis dispositio, ut constat ex dictis. Ergo contra est, quia maiorem hostiam ex se conferre plus gratiae nihil est aliud quam quod maior hostia semper et in quibuscunque circumstantiis coeteris paribus maiorem conferat gratiam quam conferat hostia minor ~~illam~~, quod a. ita se res habet in casu nostro, patet: quia si sumens magnam hostiam et sumens paruam praemittat ~~solutione~~ sumptioni maiorem dispositionem maiorem gratiam recipit sumens maiorem hostiam. idem sequitur si sumptionem maioris hostiae et sumptionem minoris subsequatur aequalis dispositio, semper maior hostia coeteris paribus confert plus gratiae, et per consequens illud facit per se, quod a. sumens maiorem hostiam potest recipere gratiam non maiorem illa quam alter recipit sumens minorem, eo quod hic habet dispositionem actualem ille nullam, vel hic maiorem ille minorem, hoc vere per accidens se habet, neque hoc impedit quo minus ~~hac~~ ex sententia contraria sequatur id quod nos contendimus.

Denique probatur nostra solutio: quia si species Sanctales toto illo tempore quo durant in stomacho causarent gratiam, sequitur peccare peccato sacrilegii specialis et explicandi in confessione eum qui postquam Sanctum accepit aliquod peccatum mortale ~~a~~ v.g. odio aut praui desiderii contra castitatem, iustitiam etc. committit eo tempore ~~quo~~ quo probabiliter credi potest species Sanctales adhuc durare in stomacho, sed quamuis hoc admittatur ~~hoc~~ a Suarez disp. 63. sect. 7. reuera tamen nimis durum est et contra communem sensum, ut recte Vasquez disp. 203. cap. 2. num. 33. quo toto capite nostram conclusionem defendit. Seq. a. ma. probatur: quia sicut is qui cum peccato mortali accedit ad hoc Sanctum peccat mortaliter peccato sacrilegii quia ponit obicem effectui Sancti, sic etiam qui tempore sequenti quo durant species in stomacho ponit obicem operationi eiusdem Sancti per peccatum, ex his a. sequitur si quis immediate post communionem

mor-

mortaliter peccat eum teneri statim conteri vel confiteri vt tollat impedimentum operacionis Eucharistiae.

Ad debitis qui post coniugem species adhuc in stomacho duranties peccat non peccare peccato sacrilegij, quia hoc peculiari quidem praecepto religionis tenetur non ponere obicem effectui Sanctis, non tamen ad id tempus pro tempore quo Sanctis iam habuit effectum suum, et per obicem solum impeditur pari eiusdem effectu, et ideo nec tenebitur statim confiteri vel conteri vt tollat huiusmodi obicem potitum.

Sed contra est, quia si solum impedire Sanctis non consequatur effectum suum gratiae est res gravis, sed etiam est res gravis impedire novum effectum gratiae habitualis quem potest habere idem Sanctis, cum nondum effectu gratiae sit aliquo primario effectu Sanctis ex se ordinati, vt est Eucharistia solum ad producendum ~~hunc effectum~~ incrementum gratiae. Ado contra est, quia si quis indigne sumat hoc Sanctis peccatum indignae sumptionis continuat toto tempore sequenti quo species Sanctales durant, vt sequitur ex adversariis. Et saltem post coniugem indigne acceptam qui sumpsit tenetur statim confiteri vel conteri, quod est contra eorum sentiam, ne videlicet Sanctis totaliter effectu suo privetur, quod etiam adversarii videntur de gravitate contra religionem. Tertio contra est, quia si quis bona fide putans se esse in gratia coniuget et post coniugem recordet alicuius peccati mortalis non retractati is statim tenebitur confiteri vel saltem conteri, quod est durum et contra omnem sentiam. Idem sequitur etiamsi peccatum huiusmodi fuisset iam retractatum per solam attritionem, nimirum ponita opinione dicentium Eucharistiam ex per accidens posse conferre primam gratiam peccatori attrito et bona fide accedenti.

Objices: Eucharistia Sanctis est institutum ad modum cibi, cuius manducatio vel receptio non est vitae agenti sed tantum conditio et applicatio. Sicut cibus operatur toto eo tempore quo est in stomacho, ita dicendum est Eucharistia Sanctis conferre gratiam nutrimentalem, toto tempore quo species perdurat in stomacho, siquidem ibi est bonum Sanctis et totaliter vitae, et ex altera parte cibo necessaria debite applicata necessario operatur. Ad id de in cibis requirendam proportionem vel paritatem inter cibum naturalem et Sanctis Eucharistiae, alioquin nisi cibus naturalis tunc solum nutrit quando consumitur et convertitur in substantiam alicui, sic etiam dicendum est Eucharistiae Sanctis non conferre gratiam nutrimentalem nisi quando species incipiunt corrumpi, sicut igitur in hoc ~~in hoc~~ Eucharistia Sanctis cibo naturali non assimilatur, ita non negatur idem Sanctis debere operari toto tempore quo durant species Sanctales in stomacho, tum quia in hoc revera non assimilaretur cibo naturali, qui non semper nutrit dum est in stomacho sed tantum dum corrumpitur, tum quia sequeretur absurda enumerata.

Dico

Dico 2do. Quilibet Sntu confert gratiam in ipsa manducatione. atq hoc significat D. Thom. q. 80 art. 2 ad 6. idem sunt Authores ante sentiae. Ptt ex Script. Joan. 6. ubi manducanti (non cong. in illo habenti in stomacho) effectus huius Sntu promittitur his verbis: qui manducat me, ipse vivet propter me, &c, nisi manducaveritis &c. addendum d. on gratiam Sntualem n produci toto tempore quo durat motus manducationis, qa aliquam sequerentur n nullo ex absurdis supra assignatis in probatione mae sententiae, nempe obligatione sumere magnam vel plures hostias quam unam vel paucam &c, qa si manducatio diutius duraret & etiam effectus et maior.

Ptt proponitur: qa hoc Sntu per modum cibi operatur effectum suum & in eo instanti sumptionis operari debet in quo ipsum primo attingit stomachum, in ipso instanti cibus alteratur ad nutritionem, neq. ullum aliud instans apte vel aptum ad huiusmodi operationem assignari potest. Confirmatur: qa tunc Sntu habet omnia requisita ad operandum & tunc debet operari.

Rebis concessis, et ut Sntu producat effectum suum in ultimo instanti in quo sumptio Sntu finitur sicut in quo omnes partes Sntu descenderunt iam in stomachum, qa hoc instans magis correspondet tempori quo alia cibo nutritur. Sed contra, qa cum Sntu in instanti quo primo tangit stomachum sit recipienti sufficienter applicatum et ita sufficienter applicata operetur, & etiam Sntu in illo instanti debet producere effectum suum, ac proinde n expectat instans quo sumptio finita sit. Qa aliquin peioris est conditionis qui sumit plures hostias simul. similiter quando aliqua minima particula palato vel gulae adhaerescit aut difficile descendit tunc executaretur sumptio vel descensio illa particula minima ad productionem effectus Sntu, id videtur improbabile.

Obycies: gra promittitur manducanti hoc Sntu sed contingit statim atq deglutiuit hostiam vel ea gutur praeterit vero dicitur Sntu manducatum & tunc recipit gratiam. Ro negando min. qa instans quo Sntu primo tangit stomachum n dum manducatio et illa ratione completa et efficta, gratia a. n promittitur nisi manducatio completa, sicut etiam gratia per reliqua Sntu n conferitur nisi efficta eorum sumptione, quamuis gratia suscipientibus eadem Sntu promittatur.

Obycies 2do: cum hostia recepta in stomacho n d amplius manducatio & n tunc gratia conferitur, sed antea collata &. R negando tns si sermo sit de instanti in quo hostia primo tangit stomachum, tunc &. manducatio incepta et completa, sicut etiam dicitur de alijs Sntis in vim consistentibus, imo licet in illo instanti manducatio incepta et completa et efficta, nihilominus fieri eiusdem sacramenti saltem coniter durat post idem instans, ut infra constabit.

Obycies

Obiices 3tio: absurdum è dicere eum qui hostiam deglutiret antequam illa stomachum attingeret gratiam p recessisse. Gratia contactum Sntu confert effectum. Ro negando le absurdum Sns, neuti nec absurdum è dicere nullam gratiam Sntalem è collatam ei qui recepit hostiam è mortuus è antequam eam deglutiret, ratio è, qa neuter pt dici manducasse Chn corpus, sed tm incepisse manducare.

Obiices 4to: si Sntu confert gratiam statim atq tangit stomachum, sequitur si quis plures particulas successive sumat nihil ei prae conferri per 2dam, sed hoc è falsum ⊖. Minor pbt. qa etiam 2da particula vere è Sntu, è per consequens debet significare è significando producere gratiam, atqui 2da particula cum nondum sit sumpta in primo instanti in quo primo particula primo tangit stomachum è in quo sonus produci grata, n pt producere eandem gratiam, ac proinde vel eam n significat, vel eam significat sed n producit, unde falsum erit qd Sncta efficiant id qd significant. Ro nego ma: quaenam a. ratio etiam per posteriorem particulam gratia conferatur, sic explico: Quando plures particulae sumunt successive, ita ut accipiant per modum unius refectionis spiritualis è unius Sncti moraliter, tunc hae acceptiones particularum sit plures ~~mo~~ physice, sit tm una moraliter, atq. eodem particulae illae substantes sumptiones moraliter uni perinde se habent moraliter loquendo ac si physice essent una hostia, quare sicut si essent una hostia physice diceretur tota hostia tangere stomachum è è recepta cum primo tangeret stomachum, licet tangeret per aliquid sui insensibiliter, sicut toba schoera dicit tangere planum licet per aliquid sui insensibile tangit illud, ita etiam cum una particula ex illis quae successive sumunt primo tangit stomachum moraliter ec sumat ocs n tangere è iam è manducata, atq ita simul ocs pont operari, licet n illigant è applicata nisi mediante aliqua sui parte, sine insensibili aliqua. sicut etiam si ignis v.g. palmaris sit secundum aliquas sui partes extremas sit applicatus alteri ligno existenti intra sphaeram activam totius ignis, ita secundum ocs sui partes agit in lignum, aut etiam partes n immediate tangentes lignum in ignem immediate agant, et ita ponimus ex Phia. porro quando diximus illas particulas successive simul sumptas simul ocs operari producendo gratiam quando una illarum primo tangit stomachum sensus è, qd Deus intuitu n solum illius particulae quae physice tangit stomachum sed etiam reliquarum quas Deus praeviderat sumendas sumptione unius moraliter faciente cum sumptione primae particulae conferat gratiam è religiosos effectus qui per hoc Sntu cgant. atq. ex his ita singulas particulas successive sumptas significare gratiam vt etiam eam producant saltem moraliter perinde ac si essent partes componentes unam

è eandem

& eandem physice hostiam. atq in hac re conveniunt cum Suarez disp. 63. sect. j. & Koninck post 2dam conclusionem dub. 2 in art.m j. n. 79.

Addendum 2. 2do cum oes particulae consecratae sint Sntu etiam antequam sumatur & neq physica distinctio intercedens inter illas particulas quae unica moali sumptione sumuntur attendatur, ~~tempus~~ sed oes illae particulae pro una hostia reputentur neq attendatur tempus intercedens inter sumptiones diversarum particularium, loco etiam neq sumptiones physice distinctae considerandae sed ut communiones integrae diversae sed ut integrantes unam communionem moralem per quam unus datur effectus quem n. & ~~dari~~ necesse dari per se primo per oes eius partes, sicut etiam caetera Sncta quae consistunt in usu n. agunt per oes suas partes sed per ultimum sui terminum quo completentur. ita hoc Sntu 2do in primo instanti contactus totum saltem moraliter applicatur modo supra explicato, loco in eso etiam unitio applicatio totum operatur. quare sicut cum una hostia continua ~~vis~~ continuo motu manducatio applicatur, n. & inconveniens 2do in posterioribus partibus applicatio nihil novi fiat, sed effectus tributur toti ratione partis applicato, ita etiam in sumptione vel applicatione Sncti quae fit per mos physice discretos, n. & inconveniens 2do in sumptionibus posterioribus nihil gratiae de novo detur, 2do etiam ex dictis partibus Sncti per illas sumptiones applicati fit unum totum morale 2do ratione particulae suiipsius vel ratione indivisibilis applicatur in primo instanti applicatio operatur, ex quo fit 3do neq continuitas neq discretio physica in his quicquam conferat.

Quaes: an si post instans in quo primo Sntu tangit stomachum continens melius disponatur aliquid amplius gratiae conferatur illi de novo per ipsum Sncte?

Respondendum & pro responsione quaesiti complementum manducatio vel sumptionis Sncti considerare, ut fit ex dictis, in fieri seriatim contactus quo Sncta primo tangit stomachum, atq hic contactus ita primo incepit in instanti ut in post idem instans physice duret vel crescat per aliquod tempus licet Sncta sint unum etiam physice 2do 2do sit sumpta una tantum particula consecrata, hac 2. licet in aliquo instanti primo tangat stomachum, postea in it secundum aliquas sui partes successive tangere stomachum, eig magis applicari, sicut etiam aqua gutta si cadat v.g. super tabulam oel lapidem planum ita ut instanti tangit primo lapidem ut postea etiam ad oculum secundum alias partes successive illi applicetur, similiter igitur & hostia cum descendit in stomachum et applicatur primo in instanti indivisibiliter, postea vero divisibiliter per ratione partium magis applicatur saltem regulariter loquendo. hoc supposito.

Ad quae=

Ad quarto dico, imo post illud primum instans quo concanti data est gratia si in varietur eius dispositio licet noua particulae consecratae sumantur, vel eadem hostia secundum partes magis stomacho applicetur nihil amplius gratiae conferri. Suarez disp. 63. sect. 5. Koninck dub. 2. in art. 1. q. 79 et alij apud eundem.

Pbt: qa alioquin sequeretur per se utile esse sumere hostiam magnam quam paruam, sumere plures interpollate aut diuidere hostiam in partes easq discretis sumptionibus sumere potius quam vnam continuam vnica sumptione, nam sumens hostiam maiorem vel plures aut partes vnius interpollate etiam coeteris paribus maiorem recipiet gratiam, siquidem gratia toto tempore quo Sntu applicaretur stomacho produceretur, et applicatio maioris hostiae plus duraret quam applicatio minoris, et plus applicatio plurium discrete sumptarum quam vnius, haec a. omnia absurda sunt, vt stat ex dictis. Sed obj: qa causa necessario agens statim atq secundum totam vim agendi et applicata passo in repugnantia producit totum suum effectum neq postea eum auget nisi aut ipsa maiorem vim acquirat, aut passum melius disponatur, sic in illo instanti quo Sntu primo tangit stomachum idem Sntu habet totam suam vim agendi neq post illud instans maiorem vim acquirit neq ipsa melius disponitur, vt supponimus Ergo.

Resp: post illud instans Sntu adhuc magis applicatur ipsi recipienti et post idem instans debet adhuc producere gratiam. R. in illo instanti ves partes Sntu esse sufficienter applicatas ratione minimitis secundum qd tunc tangunt stomachum, maiorem a. illam applicationem quae post illud instans fit ratione partium Sntu Christus instituens Sntu voluit, ea quia male, neq ex eius maioritate voluit variari effectum Sntu, vt efficaciter colligitur ex absurdis supra relatis.

Dico 2do. si post instans in quo Sntu imo tangit stomachum crescat dispositio sumentis antequam idem numero Sntu secundum se totum sit applicatum stomacho nouam gratiam ex opere operato confert qa illud nouum incrementum dispositionis. Gretanguin art. 1. q. 79. Suares et Koninck locis citis. Pbt: qa Sntu crescente dispositione recipientis antequam ipsum sit adaequate applicatum habet via requisita ad agendum, siquidem habet virtutem activam et tunc adhuc durat ipsa mansuetio, quae ita vna moraliter vt in ordine ad effectum Sntu censetur esse tota donec ipsum Sntu sit totum adaequate applicatum, praeterea tunc passum est melius dispositum et tunc Sntu debet conferre nouam gratiam illi maiori dispositioni proportionatam, qa dex agens crescente dispositione passi, si coetera

non

non desint, auget in illo effectum suum, ut constat inductione, sicut etiam postquam effectum in illo produxerit quamuis remaneat praedens dispositio nihil amplius producit si videlicet illa inuariata remaneat. vide Suarez loco citto ubi plura de hac re.

CAPVT II

An Sacramentum corporis et Sacramentum sanguinis maiorem gratiam simul sumpta conferant, quam seorsim?

Certum est tam Smtu corporis quam Smtu sanguinis seorsim sumptum ab altero per se et quantum est ex parte sua pōe conferre gratiam, quamuis per accidens Smtu sanguinis per se sumptum gratiam adulto non conferat, eo quod cuicunque prohibitum sit sumere Smtu sanguinis. difficultas tm est: an Smto corporis ita correspondeat una pars effectus vel gratiae et altera Smto sanguinis ut ~~cuicu~~ qui utrumque sumit utramque illam gratiae partem et per consequens maiorem gratiam recipiat quam qui alterum tm Smtu suscipit.

Pa sententia affirmat. Gaspar Cassatus lib. 2 de coena et calice Dni. Arboreus in cap. 6 Joan. Vasquez disp. 215 cap. 2 et alij apud ipsum

2da sententia negat. S. Thom. in opusc. 58 cap. 26 versus finem. Bonauent. in 4 dist. 11. 2 parte art. 5 q. 2. Cajet. in artm. 12. qs. 80. Bellarm. de Eucharistia lib. 4 cap. 24. Valentia disp. 6. q. 8. puncto 5 a § iam vero. Suarez disp. 63. sect. 6. Koningh. dub. 2 in artm. 1. qs. 79. et alij apud Suarez ibidem et Vasq. disp. citta. cap. 1. et conuenientissima sententia eamque sequuntur fere omnes qui his temporibus scripserunt contra haereticos.

Aduertendum est pro solutione difficultatis non aliud in spiritualibus esse ~~panem q~~ famem quam sitim, ut Sto. August. tract. 25 in Joan. colligit ex illis Chri verbis qui venit ad me non esuriet et qui credit in me non sitiet in aeternum; et recte, cum e. ut patet ex ijsdem verbis venire ad Chrum et credere in illum idem sit, siquidem fide viua ad Chrum accedimus, et consequenter actui eiusdem fidei Chrus tribuat satiare famem et sitim extinguere necesse est non esse aliud spiritualem famem quam sitim. idem docet idem Augustinus in verba psalmi 103: panis cor hominis confirmat. idem colligitur ex ijs Ecclesiastici verbis qui edunt me adhuc esurient et qui bibent me etc. et ex illis Matth. 5. beati qui esuriunt et sitiunt Iustitiam. etenim si eadem est materia circa quam est fames et sitis spiritualis nempe sapientia et Iustitia necesse est etiam eundem esse potum et cibum spiritualem, et per consequens eundem esse appetitum cibi et potus spiritualis

siue